

og de to Højremænd, der vare valgte ind her fra Folketinget. Fra Mindretallets Side blev der hævdede, at man ikke paa nogen Maade vilde kunne acceptere den af Folketinget foreslaaede og vedtagne Ordning, hvorefter Valgret tilkommer alle Skatteborgere, altsaa ogsaa de, der svare Skat af 800 Kr. Men man antydede, at man vilde arbejde paa at finde Udveje til at komme ud over denne Vanskelighed. Der blev saa nedsat et Underudvalg, bestaaende af to Repræsentanter af Flertallet i begge Tingene, og dette Underudvalg afholdt forskellige Møder, der dog løb ud til intet, idet det ikke lykkedes at udjævne Uoverensstemmelserne. Fællesudvalget samledes da atter, og der forelaa Ændringsforslag saavel fra Flertallet som fra Mindretallet. Flertallet, altsaa Majoriteten i denne Sal, tilbød under Betingelse af, at der opnaaedes Enighed, at give Afkald paa Valgbarhed for Kvinder og at give Afkald paa den territoriale Udvidelse af Kjøbenhavns Grænser som Betingelse for Lovens Revision om 5 Aar, og Mindretallet, altsaa Majoriteten i Landstinget, foreslog at dele Vælgerne i højstbeskattede og lavestbeskattede, saaledes at de højstbeskattede, med Hensyn til hvilke Grænsen foreløbig var sat ved dem, der svare 4,000 Kr. og derover, skulle vælge $\frac{1}{3}$ af Borgerrepræsentanterne og deltage i Valget af de øvrige $\frac{2}{3}$ sammen med den almindelige Vælgerklasse efter Folketingets Affattelse. Der viste sig ikke fra Flertallets Side nogen Stemning for at gaa ind herpaa; Ændringsforslaget toges derefter tilbage, og hvert Parti vedtog saa sin Indstilling. Mindretallet vedtog at indstille til Landstinget at vedtage Forslaget, som det forelaa i Landstingets Affattelse, og Flertallet vedtog at indstille til Folketinget at vedtage Forslaget, som det forelaa i Folketingets Affattelse.

En Undtagelse fra disse Indstillinger gøres dog af det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), den tidligere mangleaarige, første Borgmester i Kbh., en Mand, der altsaa i dette Forhold maa betragtes som særlig sagkyndig, havende Kendskab baade til Byens Styrelse og dens Befolkning; han indtager et Særstandpunkt, idet han hverken vil deltage i Flertallets eller Mindretallets Indstilling og ikke afgive sin Stemme for nogen af dem. Jeg skal tillade mig med den højttærede Formands Tilladelse at opløse den Motivering, han bruger. Han siger der: „Jeg har ved Sagens første Behandling i Landstinget udtalt, at saafremt ingen gunstigere Ordning kunde naas, vilde jeg anbefale *Forholds-*

talsvalgs Indførelse ved Foretagelsen af de kommunale Valg i Kjøbenhavn med Medtagelse af de 800 Kroners Skatteydere fremfor at lade det blive ved det nuværende *Flertalsvalg*. Dette maa jeg vedblivende anse for det rette efter min Opfattelse af, hvad der tjener Kjøbenhavns Kommune bedst, og det er mig af Betydning derved at vide mig i Overensstemmelse med i alt Fald de allerfleste af de af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses nuværende Medlemmer saavel i Magistraten som i Borgerrepræsentationen, der høre til den konservative Side af Kommunalbestyrelsen.“

Da Sagen sidst var til Behandling her og under alle de Stadier, den har gennemløbet, har Modstanden mod at medtage de 800 Kr.s Skatteborgere særlig været motiveret med, at nu ønskede man at opgive Højres Repræsentation og lade de oppositionelle Elementer regere alene og lade dem selv se at komme saa daarligt ud af det med hinanden, som vel muligt. Højre skulde altsaa nedlægge Arbejdet. Men siden Sagen sidst blev behandlet her, har der været afholdt Borgerrepræsentantvalg, og trods denne Motivering, hvorefter Højre skulde holde sig borte fra Valgene og overlade Byens Styrelse til Oppositionen, er der mødt over 11,000 Vælgere ved Valgurnen. Det er altsaa ikke lykkedes Højre at holde sine Vælgere tilbage, de have deltaget i Valget, men ere trods det betydelige Stemmeantal blevne slaaede af Oppositionen. Naar man ser hen til det Faktum og til det ærede kongevalgte Medlems Indstilling, synes det mig at staa klart, at de to Medlemmer her fra Tinget, der i denne Sag repræsenterer den konservative Side, og hvis Mening der vistnok for en stor Del blev taget Hensyn til fra Landstingets Side, paatage sig et ikke ringe Ansvar ved at afholde en saa stor Vælgermasse fra Deltagelse i det kommunale Liv og unddrage det kommunale Liv fra de Impulser, det kan faa for Byens Borgere. Jeg skal til Slut udtale det Haab, at den kommunale Interesse, der har vist sig hos Højres Vælgere, maa give sig Udslag i, at denne Sag atter maa komme frem for Tinget, og at vi faa en Ordning, saaledes som den i Aar var vedtagen af Folketinget, og at dette maa ske ret snart; thi jeg tror, at som Tiden gaar frem i demokratisk Retning, kunde det vel være, at dersom Højre tøvede for længe med atter at komme igen, Folketingets Tilbud da ikke forelaa ganske i den samme Skikkelse som nu. Der kunde maaske da blive Tale om at udvide Valgretten, ikke blot til alle Skatteborgere, men